

UITSPRAAK VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. M.I. van Dijk
(lid) : mr. J.M. van Wegen
(lid) : drs. F. Nusse
Zaaknummer : **B 2017001/2017-28-01**

In de zaak van:

1. Betrokkene in hoger beroep:

Naam : [betrokkene]
Adres : [adres]
PC/Gemeente : [woonplaats]
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Motorrijders Vereniging (hierna: KNMV)
Registratienummer : [registratienummer betrokkene bij bond]
Raadsman : [raadsman betrokkene]

2. Aangever in eerste aanleg:

Naam sportbond : KNMV
Gevestigd te : [adres en woonplaats bond]
Ondertekend door : [vertegenwoordiger bond]

3. In aanmerking nemende dat:

- op 6 juli 2017 door de KNMV bij aangifteformulier gedateerd 5 juli 2017 tegen betrokkene aangifte is gedaan als hierna vermeld;
- de behandeling in eerste aanleg heeft plaatsgevonden door de dopingkamer van de tuchtcommissie die op 15 november 2017 uitspraak (hierna: de uitspraak) heeft gedaan, waarbij bewezen is geacht dat betrokkene de in de aangifte genoemde overtreding heeft begaan. Met toepassing van artikel 37 lid 2 en artikel 50 lid 1 sub c van het Nationaal Dopingreglement Instituut Sport Rechtspraak (hierna: Dopingreglement) is aan betrokkene de straf van uitsluiting voor de periode van vier jaar opgelegd, die afloopt op 31 mei 2021 en waarbij betrokkene in de kosten verbonden aan de behandeling van de zaak is veroordeeld;
- de uitspraak is verzonden op 27 november 2017;
- betrokkene bij pro forma beroepschrift van 19 december 2017 van de uitspraak in beroep is gekomen en uitstel heeft gevraagd voor het indienen van de gronden van beroep;
- dit uitstel is verleend;
- betrokkene de gronden van beroep op 29 december 2017 heeft aangevuld;
- op 1 februari 2018 een conclusie van de Dopingautoriteit (hierna: DA) gedateerd 31 januari 2018 is ontvangen;

- op 22 februari 2018 een reactie van de KNMV is ontvangen;
- de commissie van beroep de zaak mondeling heeft behandeld op 7 maart 2018 te Nieuwegein, waarbij aanwezig waren: betrokkene, zijn raadsman [raadsman betrokkene] en partij-deskundige [partij deskundige], alsmede namens de DA [vertegenwoordiger DA];
- de partijen ter zitting in beroep een nadere toelichting hebben gegeven;
- op 8 maart 2018 de volledige productie 1 behorende bij de conclusie van beroep van de DA is ontvangen.

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak in eerste aanleg:**

De KNMV heeft bij formulier met bijlagen, door het Instituut Sportrechtspraak ontvangen op 6 juli 2017, van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Op [datum wedstrijd] is er bij betrokkene een dopingcontrole uitgevoerd tijdens, althans in het kader van de wedstrijd het ONK Grasbaan gehouden te [plaats wedstrijd]. Het analyserapport van het dopingcontrolelaboratorium vermeldt dat bij analyse van de A-delen van het urinemonster van betrokkene met nummers [nummers urinemonsters betrokkene] de stof amfetamine is aangetroffen. Deze stof komt voor op de Dopinglijst 2017 behorende bij het Nationaal Dopingreglement van het Instituut Sportrechtspraak. De aanwezigheid hiervan vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

De KNMV heeft de tuchtcommissie verzocht betrokkene in de kosten van de procedure te veroordelen.

5. **Gelet op:**

- a. de procedure en de processtukken in eerste aanleg en de uitspraak van de tuchtcommissie;
- b. het beroepschrift van betrokkene, de aanvulling daarop, de reactie van de KNMV en de conclusie van de DA;
- c. de toelichting van betrokkene, de DA en de partij-deskundige ter zitting;
- d. hetgeen overigens is gebleken tijdens het onderzoek ter zitting door de commissie van beroep.

6. **Uitspraak commissie van beroep:**

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- verklaart bewezen dat betrokkene de onder punt 4 vermelde overtreding heeft begaan;
- besluit daarvoor op te leggen de straf als vermeld onder punt 7 en veroordeelt betrokkene in de kosten als vermeld in punt 8.

7. **Strafoplegging:**

De commissie van beroep bevestigt, gelet op artikel 37 lid 2 in combinatie met artikel 50 lid 1 sub c van het Dopingreglement, de door de tuchtcommissie in eerste aanleg opgelegde straf van uitsluiting voor de periode van vier jaar. Op grond van het bepaalde in artikel 51 lid 1 van het Dopingreglement vangt deze periode aan op de datum van de uitspraak in eerste aanleg. Op grond van het bepaalde in artikel 51 lid 5 van het Dopingreglement wordt de periode van uitsluiting in het kader van de aan betrokkene opgelegde ordemaatregel in mindering gebracht op de totale periode van uitsluiting. De periode van uitsluiting loopt derhalve af op 31 mei 2021.

8. **Kostenveroordeling:**

De commissie van beroep bevestigt de uitspraak van de tuchtcommissie met betrekking tot de kostenveroordeling in de procedure in eerste instantie en bepaalt dat de kosten die zijn verbonden aan de behandeling van deze zaak in hoger beroep, € 940,00 bedragen en dat deze kosten eveneens ten laste van betrokkene worden gebracht. Laatstgenoemd bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door betrokkene aan de KNMV te zijn voldaan, bij gebreke waarvan er sprake is van een overtreding van het Tuchtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak.

9. **De commissie van beroep motiveert haar uitspraak aldus:**

9.1. **De bewezen verklaring van de overtreding**

9.1.1 Betrokkene heeft op [datum wedstrijd] deelgenomen aan het in [plaats wedstrijd] gehouden ONK Grasbaan en is door de dienstdoende dopingcontroleofficial van de DA ingeloot om een dopingcontrole te ondergaan. In zowel de twee A-monsters als in de B-monsters van de binnen wedstrijdverband verzamelde urinemonsters van betrokkene is amfetamine aangetroffen. Dit is een verboden niet-specifieke stof, waarvoor geen grenswaarde geldt.

9.1.2 Betrokkene heeft als meest verstrekkend verweer gevoerd dat het proces rond de analyse van zowel de A- als de B-monsters in strijd zou zijn met de beginselen van artikel 6 EVRM. Hij heeft daartoe aangevoerd dat hij niet tijdig zou zijn geïnformeerd over de aangetroffen hoeveelheid amfetamine in de A-monsters. Daardoor zou hij in een positie zijn gedreven om de B-monsters te laten analyseren. Volgens betrokkene zou dit moeten leiden tot niet-ontvankelijkverklaring van de aangifte.

9.1.3 De commissie van beroep overweegt als volgt. Weliswaar heeft betrokkene al voordat hem de in de A-monsters aangetroffen concentraties amfetamine bekend was, moeten aangeven dat hij gebruik wilde maken van zijn recht op analyse van de B-monsters, maar dat neemt niet weg dat hij na ontvangst van de Laboratory Documentation Packages betreffende de A-monsters, daags voor de analyse van de B-monsters, er alsnog voor had kunnen kiezen om de B-monsters niet te laten onderzoeken. Niet valt in te zien dat de termijn van een dag te kort is geweest om de analyse van de A-monsters behoorlijk te kunnen bestuderen. Kennelijk heeft betrokkene in de ontvangen documenten geen aanleiding gezien om van analyse van de B-monsters, die alleen betrekking zou hebben op het vaststellen van de aanwezigheid van amfetamine en niet ook op het vaststellen van een bepaalde hoeveelheid daarvan, af te zien of om uitstel te vragen. Dat betrokkene in zijn belangen zou zijn geschaad, zoals hij stelt maar de DA nadrukkelijk heeft betwist, is de commissie van beroep dan ook niet gebleken. De commissie van beroep ziet verder niet in welk(e) fair trial beginsel(en) geschonden zou(den) zijn, al dan niet in relatie tot artikel 6 EVRM (lid 1), betrokkene heeft dat verder ook niet onderbouwd. Het proces rond de analyse van de monsters levert dan ook geen schending op van artikel 6 EVRM. Het voorgaande betekent dat er geen reden is de aangifte niet-ontvankelijk te verklaren.

9.1.4 Betrokkene heeft voorts gesteld dat de uitkomsten van de B-monsters, gelet op de toepasselijke WADA-regelgeving, niet gerapporteerd hadden moeten worden omdat de daarin aangetroffen concentratie amfetamine lager was dan 50% van de voor amfetamine geldende MRPL en zodoende tot een negatieve uitslag hadden moeten leiden. Van overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement zou volgens betrokkene daarom geen sprake zijn zodat vrijspraak moet volgen.

9.1.5 De DA heeft gesteld dat de in het WADA Technical Document – TD2015MRPL vastgestelde MRPL ziet op een kwaliteitsgarantie voor de WADA geaccrediteerde dopingcontrolelaboratoria maar geen verplichte rapportage- of beslissingswaarde inhoudt. Zij wijst er daarbij op dat in de WADA vastgestelde documenten consequent gebruik wordt gemaakt van het woord 'should' óf 'shall', waarbij 'should' betekent dat het om een richtlijn of niet-verplichte instructie gaat en 'shall' dat het een verplichting betreft. De DA heeft ter onderbouwing van haar standpunt een brief d.d. 26 januari 2018 van [naam director] director, legal affairs, bij de WADA, overgelegd.

- 9.1.6 De commissie van beroep stelt voorop dat in voormeld Technical Document is bepaald: *“Non-Threshold Substances in classes S6, S7, S8, and P2, which are prohibited In-Competition only, should not be reported below 50% of the MRPL.”* Vraag is of uit het woordje ‘should’ voor het laboratorium de verplichting voortvloeit om niet te rapporteren bij een concentratie van lager dan 50% van de MRPL, zoals betrokkene heeft betoogd, dan wel dat het hierbij gaat om een richtlijn of niet-verplichte instructie, zoals de DA heeft gesteld. De commissie van beroep volgt hier de lezing van de DA, die door de WADA is bevestigd. Dat WADA-geaccrediteerde laboratoria testresultaten onder de MRPL mogen rapporteren volgt ook uit de in het Technical Document opgenomen zinsnede: *“Adverse Analytical Findings may result from concentrations below the established MRPL values.”* Naar het oordeel van de commissie van beroep moet dan ook worden geconcludeerd dat het laboratorium de testresultaten van alle monsters heeft mogen rapporteren. In zoverre volgt de commissie van beroep niet hetgeen de tuchtcommissie in rechtsoverweging 5.2.19 heeft overwogen. De commissie van beroep ziet ook niet in dat daarbij sprake is van willekeur, en als daarvan al sprake zou zijn – betrokkene heeft dat verder niet onderbouwd en de DA heeft zulks ook betwist – dan is betrokkene niet in enig procedureel - of ander belang geschaad.
- 9.1.7 Nu de B-monsters de aanwezigheid van amfetamine in de A-monsters hebben bevestigd, is er sprake van een positieve uitslag zoals bedoeld in artikel 23 lid 6 van het Dopingreglement. Deze positieve uitslag vormt het betrouwbaar en onomstotelijk bewijs van de aanwezigheid van de verboden stof in het lichaam van betrokkene, hetgeen betrokkene overigens ook heeft erkend. De commissie van beroep is, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, derhalve van oordeel dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan de overtreding waarvan aangifte is gedaan.

9.2 De strafmaat

- 9.2.1 Nu de overtreding vaststaat, dient de strafmaat te worden bepaald.
- 9.2.2 De commissie van beroep stelt op basis van de inhoud van het beroepschrift en hetgeen ter zitting is besproken vast dat betrokkene zich niet heeft verweerd tegen het oordeel van de tuchtcommissie met betrekking tot het vaststellen van het uitgangspunt dat de uitsluitingsperiode in deze zaak voor een eerste overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement, gelet op het bepaalde in artikel 37 lid 2 van het Dopingreglement, in beginsel twee jaar bedraagt.
- 9.2.3 De periode van uitsluiting kan worden gereduceerd in situaties als omschreven in de artikelen 44 tot en met 49 van het Dopingreglement. De commissie van beroep stelt vast dat de in de artikelen 46 tot en met 49 van het Dopingreglement bedoelde situaties zich niet voordoen.
- 9.2.4 Voor een eventuele strafreductie op basis van artikel 44 (wegens afwezigheid van schuld of nalatigheid) of artikel 45 (afwezigheid van aanmerkelijke schuld of nalatigheid) van het Dopingreglement geldt de ingangseis dat door betrokkene moet zijn aangetoond hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen. De commissie van beroep komt net als de tuchtcommissie tot de conclusie dat betrokkene aan die ingangseis heeft voldaan. De commissie van beroep neemt de motivering van de tuchtcommissie in rechtsoverweging 5.3.9 volledig over.
- 9.2.5 Voor toepassing van artikel 44 lid 1 van het Dopingreglement is vereist dat betrokkene heeft aangetoond dat hij niet wist of vermoedde, en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden, dat hij de verboden stof had gebruikt, ingenomen of had toegediend gekregen, of een dopingovertreding beging.
- 9.2.6 Betrokkene heeft verklaard dat hij in de nacht van 26 op 27 april 2017 (Koningsnacht) met vrienden naar een feest in een studentenhuus is gegaan en dat hij reeds bij binnenkomst heeft gezien dat er werd geblowd. Naar het oordeel van de commissie van beroep had betrokkene op dat moment moeten omdraaien en weg moeten gaan. Hij is echter, zo heeft hij ter zitting verklaard, tot 6 uur 's ochtends op het feest gebleven. Betrokkene heeft zich aldus willens en wetens gedurende een aantal uren opgehouden in een omgeving waarvan hij wist dat er middelen werden gebruikt en heeft daarmee een zeker risico aanvaard dat hij een verboden stof in zijn lichaam zou krijgen. Dat betrokkene, zoals hij heeft gesteld, niet wist van de aanwezigheid van amfetamine doet hieraan niet af. Het voorgaande klemt temeer nu betrokkene eerder door de tuchtcommissie is veroordeeld voor het meeroken van cannabis. Gezien het voorgaande is de commissie van beroep van oordeel dat betrokkene de op hem rustende zorgplicht, die is neergelegd in

artikel 3 lid 7 van het Dopingreglement, heeft geschonden. Naar het oordeel van de commissie van beroep heeft betrokkene aldus niet aangetoond dat hij zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid redelijkerwijs niet had kunnen weten of vermoeden dat hij amfetamine had gebruikt, ingenomen of toegediend gekregen. Artikel 44 van het Dopingreglement vindt derhalve geen toepassing.

- 9.2.7 Om voor strafreductie op grond van artikel 45 van het Dopingreglement in aanmerking te komen dient betrokkene aan te tonen dat zijn schuld of nalatigheid niet significant was in relatie tot de dopingovertreding. De commissie van beroep heeft hiervoor al overwogen dat betrokkene niet de zorgvuldigheid in acht heeft genomen die van hem als sporter had mogen worden verwacht. Bezien in het licht van de eerdere dopingovertreding kan daarom niet worden gezegd dat de in artikel 45 van het Dopingreglement genoemde situatie zich hier voordoet.
- 9.2.8 Betrokkene komt dus niet in aanmerking voor strafreductie.
- 9.2.9 Het beroep van betrokkene richt zich voorts tegen het oordeel van de tuchtcommissie dat de eerdere dopingovertreding dient te worden betrokken bij het bepalen van de straf voor de onderhavige dopingovertreding. Betrokkene heeft gesteld dat de tuchtcommissie daarmee blijk heeft gegeven van een te formele opstelling, die strijdig is met diverse grondbeginselen.
- 9.2.10 Naar het oordeel van de commissie van beroep heeft de tuchtcommissie terecht toepassing gegeven aan artikel 50 lid 1 sub c van het Dopingreglement. De commissie van beroep neemt rechtsoverweging 5.3.14 van de uitspraak van de tuchtcommissie volledig over. Op grond van artikel 50 lid 4 van het Dopingreglement bestaat slechts de mogelijkheid om een eerdere dopingovertreding niet mee te laten wegen bij een tweede overtreding indien de betrokkene inzake een dopingovertreding heeft aangetoond dat van zijn kant geen sprake is van schuld of nalatigheid in de zin van artikel 44 van het Dopingreglement. Daarvan is hier geen sprake. De tuchtcommissie heeft in haar uitspraak van 15 september 2010 aan betrokkene immers een waarschuwing en een berisping opgelegd en artikel 44 van het Dopingreglement dus niet toegepast. De commissie van beroep gaat voorbij aan de niet onderbouwde stelling van betrokkene dat de motivering van de tuchtcommissie, die de commissie van beroep dus volgt, strijdig is met diverse grondbeginselen.
- 9.2.11 De commissie van beroep besluit tot een uitsluiting van betrokkene voor de periode van vier jaar.

9.3 De kostenveroordeling

- 9.3.1 Met betrekking tot de kostenveroordeling overweegt de commissie van beroep als volgt. Het beroep van betrokkene is ongegrond. Ook in hoger beroep is komen vast te staan dat betrokkene het Dopingreglement heeft overtreden en om die reden is de uitspraak van de tuchtcommissie bevestigd. Op grond hiervan bepaalt de commissie van beroep dat de in eerste instantie door de tuchtcommissie uitgesproken kostenveroordeling in stand blijft en dat ook de kosten van de beroepsprocedure ten laste van betrokkene komen.
- 9.3.2 Betrokkene heeft verzocht om de DA te veroordelen in de door hem gemaakte kosten voor de analyse van de B-stalen, het opvragen van de Laboratory Documentation Packages van zowel de A- als de B-stalen, alsmede de kosten die hij heeft moeten maken voor bijvoorbeeld geannuleerde hotelovernachtingen en een boottoertocht naar Engeland, in totaal circa € 1.700,00.
- 9.3.3 Artikel 69 lid 1 van het Dopingreglement bepaalt: *“Voor zover het de uitvoering van de analyse betreft, voldoet betrokkene de kosten van het in artikel 23 bedoelde onderzoek van het B-monster, tenzij:*
- a. de analyse van het B-monster geschiedt op verzoek van de Dopingautoriteit, in welk geval de bedoelde kosten, ongeacht het analyseresultaat, voor rekening komen van de Dopingautoriteit; dan wel*
  - b. de uitslag van de analyse van het B-monster de uitslag van het A-monster niet bevestigt, in welk geval de bedoelde kosten, voor rekening komen van de Dopingautoriteit komen.”*

Nu geen van deze situaties zich hier voordoet dienen de kosten voor de analyse van de B-stalen voor rekening van betrokkene te blijven. Dit geldt, gelet op artikel 69 lid 4 van het Dopingreglement, ook voor de kosten voor het opvragen van de Laboratory Documentation Packages van de stalen. Er is immers beslist dat betrokkene zich wél schuldig heeft gemaakt aan een dopingovertreding. Voor een veroordeling van de DA in de annuleringskosten van hotelovernachtingen en een boottoertocht biedt het Dopingreglement evenmin grondslag.

10. **Beroep in geval van een uitspraak van de commissie van beroep**

Van de uitspraak van de commissie van beroep staat beroep open bij het Court of Arbitration for Sports (CAS) te Lausanne (Zwitserland). Op een beroep bij het CAS zijn de regels en voorwaarden van het CAS van toepassing.

Nieuwegein, 12 april 2018

mr. M.I. van Dijk
(kamervoorzitter)

mr. A. van der Landen
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.: 18 april 2018
Paraaf ambtelijk secretaris: